Lietas Nr. C28181016
Lietas arhīva Nr. C-1810-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 20.decembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese I.Ramane
izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 13.janvārī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta otro daļu, 12.panta pirmo un otro daļu, Civillikuma 1587., 1756., 1759., 1765., 1717. un 1720.pantu, cēla tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētāja) par īres maksas un maksas par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem parāda, līgumsoda un likumisko procentu piedziņu.

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", kā Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" saistību un tiesību pārņēmējs, saskaņā ar 2003.gada 29.decembra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr.DI-03-688-lī, kā arī ar 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/.

2006.gada 18.septembrī prasītājs un atbildētāja noslēdza Dzīvojamo telpu īres līgumu turpmāk – Līgums) par dzīvojamās telpas Nr./adrese/, izīrēšanu uz nenoteiktu laiku.

Saskaņā ar Rīgas domes 2007.gada 12.jūnija lēmumu Nr.2521 „Par dzīvojamo telpu īres maksas noteikšanu Rīgas pašvaldības īpašumā vai valdījumā esošajām dzīvojamām mājām, dzīvokļiem un dzīvojamām telpām" tiek piemērota dzīvojamās telpas īres maksas Ls 0,32 (0,46 *euro*) par vienu dzīvojamo telpu kopējās platības kvadrātmetru mēnesī un ar 2008.gada 1.februāri īres maksa noteikta Ls 0,35 (0,50 *euro*), savukārt ar 2008.gada 1.augustu Ls 0,45 (0,64 *euro*).

Līguma 2.1.punktā paredzēts, ka īrniekam ir pienākums savlaicīgi – ne vēlāk kā līdz kārtējā mēneša pēdējam datumam – samaksāt īres maksu un veikt maksājumus par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem. Prasītājam, saskaņā ar Līguma 2.4.punktu, maksājumu kavējuma gadījumā, ir tiesības aprēķināt un saņemt līgumsodu 0,2% apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu.

Prasītājs ir izpildījis savas no līguma izrietošās saistības, taču atbildētāja savus pienākumus, saskaņā ar noslēgto līgumu, nav izpildījusi. Atbildētāja nav sniegusi nekādus iebildumus par saņemtajiem pakalpojumiem vai izrakstītajiem rēķiniem.

Tā kā prasītājs nav saņēmis savlaicīgu rēķinu apmaksu par sniegtajiem pakalpojumiem, tad atbildētājai izveidojies parāds par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim par dzīvokļa īri un saņemtajiem pakalpojumiem 1155,68 *euro*, aprēķināts līgumsods par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim 115,57 *euro* un likumiskie procenti 55,17 par periodu no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim, kopā 1326,42 *euro*.

Prasībā norādīts, ka prasītājs nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem, 2015.gada 26.martā atbildētājam uz prasības pieteikumā norādīto adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņu līdz 2015.gada 24.aprīlim. Noteiktajā termiņā, ne arī līdz civillietas izskatīšanas dienai atbildētājs paskaidrojumu tiesā nav iesniedzis. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā nosūtīts 2016.gada 7.jūnijā, Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otrās daļas un 56.^{2} panta otrās daļas noteikumiem, uzskatāms, ka lietas dalībniekiem paziņots lietas izskatīšanas datums rakstveida procesā. Civilprocesa likuma 250.^{26} pantā noteiktie priekšnoteikumi lietas izskatīšanai tiesas sēdē nav konstatēti.

Motīvu daļa

Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 250.^{18} panta pirmā daļa nosaka, ka lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā paredzētos izņēmumus.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74. un 250.^{23} pantā paredzētās tiesības – nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un nav apstrīdējusi prasības pieteikumā norādītos faktus, kā arī nav lūgusi uzklausīšanu tiesas sēdē, lai sniegtu mutvārdu paskaidrojumus par prasību, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Prasības pieteikumam pievienotais 2003.gada 29.decembra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums Nr.DI-03-688-lī un

2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī apstiprina, ka SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" uz līguma pamata apņēmies apsaimniekot Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā, valdījumā vai pārvaldīšanā esošos nekustamos īpašumus, kas minēti līguma pielikumā Nr.1, tajā sakitā (līguma 3.16.1.punkts) iesniegt tiesā parādu piedziņas prasības pret īrniekiem.

2012.gada 25.janvāra Uzņēmumu reģistra izziņa Nr.7-3-11990 apstiprina, ka 2010.gada 29.decembrī notikusi reorganizācija, apvienojot komercsabiedrības, tajā skaitā Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs", un izveidojot SIA „Rīgas namu pārvaldnieks". Atbilstoši Komerclikuma 335.panta piektajā daļas noteikumiem, apvienošanas gadījumā pievienojamās sabiedrības tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai. Tādējādi prasītājam prasījuma tiesības radušās uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" un Dzīvokļa īpašuma likuma pamata. Turklāt prasītāja tiesības prasīt no atbildētājas saistību izpildi izriet arī no lietas materiāliem pievienotā 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma Nr.RD-11-910-lī.

Atbilstoši Civillikuma 1402.panta nosacījumiem, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.1 panta pirmā daļa paredz, ka pašvaldībām piederošo dzīvojamo telpu īres maksu nosaka attiecīgās pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija pašvaldības domes noteiktajā kārtībā. Dzīvokļa /adrese A/, īres maksa, pamatojoties uz Rīgas domes 2007.gada 12.jūnija lēmumu Nr.2521 „Par dzīvojamo telpu īres maksas noteikšanu Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā vai valdījumā esošajām dzīvojamām mājām, dzīvokļiem un dzīvojamām telpām" no 2008.gada 1.februāra noteikta Ls 0,35 (0,50 *euro*) par 1 m^2, un no 2008.gada 1.augusta Ls 0,45 (0,65 *euro*). Kārtība kādā veicami īres maksājumi noteikti līguma 2.1. un 2.2.punktā.

Prasības pieteikumam pievienotais 2006.gada 18.septembra Dzīvojamo telpu īres līgums apstiprina, ka SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" un atbildētāja nodibinājuši tiesiskās attiecības, uz kuru pamata atbildētājai radies pienākums maksāt īres maksu, maksu par mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī saņemtajiem pakalpojumiem.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu. Tiesa atzīst, ka pušu noslēgtais dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums atbilst Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma būtiskajām sastāvdaļām. Līgums nav apstrīdēts un līdz ar to, kā spēkā esošs tas ir saistošs abām līgumslēdzējām pusēm.

Saskaņā ar līgumu prasītājs atbildētājai izrakstījis rēķinus par īri un ar dzīvokļa lietošanu saistītajiem pakalpojumiem. Atbildētāja nav apstrīdējusi rēķinu izsniegšanas faktu, kā arī izsniegto rēķinu pamatotību un atbilstību faktiski saņemtajiem pakalpojumiem.

Lietas materiāliem pievienotais piedzenamās summas aprēķins apstiprina, ka ar dzīvokļa lietošanu saistīto pakalpojumu un īres maksas parāds 2016.gada 13.janvārī bija 1155,68 *euro*. No aprēķina, izriet, ka parāds izveidojies par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim. Tiesai nav iesniegti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt, ka atbildētājai bija nodrošināta iespēja saņemt apsaimniekošanas un ar dzīvokļa lietošanu saistītos pakalpojumus, kā arī ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt aprēķina pareizību. Līdz ar to prasība par saņemto pakalpojumu maksājumu un mājas apsaimniekošanas izdevumu parāda piedziņu par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim 1155,68 *euro* ir pamatota.

Prasītās par saistību nepienācīgu izpildi aprēķinājis apsaimniekošanas līgumā paredzēto līgumsodu par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim 1155,68 *euro* apmērā. Ievērojot grozījumus Civilprocesa likuma 1716.panta trešajā daļā, līgumsoda apmērs aprobežots līdz 10 % no pamatparāda apmēra, lūdzot piedzīt 115,57 *euro*.

Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības. Tādējādi pušu tiesiskajām attiecībām piemērojamas līgumsoda institūtu regulējošās Civillikuma normas redakcijā, kas bija spēkā apsaimniekošanas līguma noslēgšanas laikā un līgumsoda samaksas saistības rašanās un laikā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim).

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi un, saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Savukārt, Civillikuma 1720.pantā noteikts, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildi. Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam, kamēr saistība nav izpildīta.

Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.7. punktā atbildētāja uzņēmusies saistību maksāt līgumsodu par līgumā noteikto maksājumu kavējumu 0,2 % apmērā no kopējās parāda summas par katru kavēto dienu. Tādējādi prasība par līgumsoda piedziņu ir līgumiski pamatota.

Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts nosaka, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad parādnieks palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu. Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 2. punktā noteikts, ka īres maksu par kārtējo mēnesi izīrētājs samaksā pilnā apmērā līdz šī mēneša pēdējam datumam. Atbildētāja laikā no 2007.gada novembra līdz 2015.gada novembrim maksājumus veikusi neregulāri un nepilnā apmērā, tādejādi neievērojot līguma noteikumus, daļēji izvairoties no saistību izpildes. Ievērojot norādīto atzīstams, ka līgumā uzņemtās saistības atbildētāja nav pildījusi pienācīgā kārtā – nav veikusi regulāru saņemto pakalpojumu apmaksu, pieļaujot parādnieka nokavējumu. Pastāvot šādiem apstākļiem prasītajam konstatējams tiesisks pamats līgumsoda aprēķinam.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 11.daļu tiesa, izšķirot strīdu, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkts nosaka, ka par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu.

Līgumā paredzēta līgumsoda aprēķins pats par sevi nav atzīstams par netaisnīgu līguma noteikumu piemērošanu. Izvērtējot prasītāja prasību piedzīt no atbildētājas līgumā paredzēto līgumsodu 115,57 *euro* apmērā, tiesa atzīst, ka prasītājs nav pieļāvis Civillikuma 1.pantā noteiktā labas ticības principa pārkāpumu. Atbildētāja ir pieļāvusi ilgstošu saistību neizpildi – no 2007.gada novembra daļēji izvairoties no saistību izpildes. Prasībā norādītais piedzenamā līgumsoda apmērs nepārsniedz 10 % no pamatparāda apmēra, lai gan līgumsods par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim aprēķināts 1155,68 *euro*. Tiesas ieskatā, prasītājs, rīkojies labā ticībā, ievērojot likumdevēja gribu, kas izteikta Civillikuma 1716.panta trešajā daļā, samazinot piedzenamā līgumsoda apmēru.

Atbildētāja nav iesniegusi tiesai ziņas par faktiem, kas ļautu konstatēt kādu no Civillikuma 1656. vai 1657.pantā norādītajiem gadījumiem, kad tiesa var atsvabināt parādnieku no tam neizdevīgām nokavējuma sekām.

Atbildētāja nav vienojusies ar prasītāju par parāda samaksas kārtību (izlīgumu), kā arī par līgumsoda apmēru, lai gan šādā iespēja atbildētājai nav bijusi liegta. Ziņas par pretējo atbildētāja tiesai nav iesniegusi. Tādējādi secināms, ka atbildētājas ilgstošais nokavējums un par to paredzētās līgumiskās sekas, kas izpaužas līgumsoda aprēķinā, ir pamatotas un nav atzīstamas par netaisnīgu līguma noteikumu piemērošanu. Turklāt tiesa uzskata, ka aprēķinātā un vairākkārt samazinātā līgumsoda apmērs ir samērojams ar nokavējuma ilgumu, līdz ar to prasība par līgumsoda 115,57 *euro* apmērā piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

No lietas materiāliem pievienotā 2014.gada 23.oktobra brīdinājuma redzams, ka prasītājs informējis atbildētāju par parāda esamību, lūdzot veikt

samaksu par kavētajiem maksājumiem, vai arī vienoties par parāda atmaksas grafiku, brīdinot atbildētāju par nodomu iesniegt prasību tiesā, ja parāds netiks samaksāts. Līdz ar to, tiesa secina, ka atbildētāja pieļāvusi parādnieka nokavējumu un prasītājam ir radušās tiesības veikt likumisko nokavējuma procentu aprēķinu no nesamaksātās parāda summas.

Atbilstoši Civillikuma 1756.panta noteikumiem, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu un tie aprēķināmi 6% gādā no nesamaksātās parāda summas. Prasītājs par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus 55,17 *euro* apmērā no nesamaksātās parāda summas. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja veiktā aprēķina pamatotību, līdz ar to prasība par likumisko nokavējuma procentu piedziņu par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim ir pamatota un apmierināma, piedzenot no atbildētājas prasītāja labā likumisko nokavējuma procentus 55,17 *euro* apmērā.

Civillikuma 1838.pants nosaka tas, ka samaksa ir izdarīta jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus, kas liktu apšaubīt prasītāja norādītos apstākļus un veiktos aprēķinus, vai, ka būtu veicis parāda samaksu pilnībā vai kāda daļā. Tādejādi tiesa uzskata prasība daļā par īres maksas un saņemto pakalpojumu parāda 1155,68 *euro*, līgumsoda 115,57 *euro* un likumisko procentu 55,17 *euro* piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta noteikumiem likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā un procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 1155,68 *euro*. Ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punktā noteikto procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Tādējādi prasītāja labā no atbildētājas piedzenami tiesas izdevumi, ko prasītājs samaksājis ceļot prasību tiesā – atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunkta prasībām, valsts nodeva 198,96 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – 4,70 *euro*, ko prasītājs samaksājis, sniedzot prasību tiesā, kopā 203,66 *euro*.

Turklāt ievērojot to, ka lietas iztiesāšanas gaitā radušos tiesas izdevumu faktiskais apmērs ir 10,13 *euro*, atbilstoši Civilprocesa likuma 39., 42. pantam, no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,43 *euro* (10,13-4,70=5,43).

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 41., 42., 96.panta piektās daļas, 190., 195., 204.[1], 250.[25] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, labā pamatparādu par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim 1155,68 *euro*, līgumsodu par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim 115,57 *euro*, likumiskos procentus par laiku no 2009.gada 1.februāra līdz 2012.gada 1.janvārim 55,17 *euro* un tiesas izdevumus 203,66 *euro*, kopā 1530,08 *euro* (viens tūkstotis pieci simti trīsdesmit *euro* 8 centi).

Samaksa izdarāma vienā no prasītāja kredītiestādēm:

AS Swedbank, LV98 HABA 0551 0307 3483 7;

AS Citadele banka, LV83 PARX 0013 0443 8001 9;

AS SEB banka, LV65UNLA 0050 0171 8682 0;

AS DnB banka, LV63 RIKO 0002 0131 9759 6;

AS Nordea Bank Finland Plc Latvijas Fil., LV57 NDEA 0000 0830 6955 0

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/ likumiskos procentus – 6% gadā, no nesamaksātās pamatparāda summas 1155,68 *euro*, ievērojot, rocentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,43 *euro* (pieci *euro* un 43 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā: saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, Valsts kase, konta Nr.LV51 TREL 2190 4580 1900 0, BIC kods TRELL22, maksājuma mērķis – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā C28181016.

/pers. A/ sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

/pers. A/, ka valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā apstiprinošus dokumentus jāiesniedz tiesā, pretējā gadījumā pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa notecējuma spriedums tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Atbildētāja spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma noraksta izsniegšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams no 2016.gada 20.decembrī.

Tiesnese I.Ramane